

mærkninger, der ere fremkomne til enkelte Punkter i Lovforslaget, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. En Del af dem hænge sammen med Hovedspørgsmaalet, om Loven kun skal være beregnet paa Kjøbenhavn eller paa at kunne bringes i Anvendelse ogsaa i det øvrige Land. Med dette Spørgsmaal mener jeg, det f. Eks. hænger nøje sammen, om det gaar an i selve Loven at fastsætte Betalingerne; thi disse maa vistnok være noget forskellige paa de forskellige Steder af Landet, og det blev i alt Fald ikke saa let, det blev et forøget Arbejde for Udvalget, hvis man vilde forsøge i Loven at optage Betalingsbestemmelserne. For saa vidt man har ment, at der skulde staa noget udtrykkeligt i Loven om, at de overordnede Myndigheder vare berettigede til at efterse en saadan Fæstemandsforretning, se dens Protokoller efter for at forvisse sig om, at Regulativet blev fulgt, kan jeg kun dertil bemærke, at det er naturligtvis Mening, at man skal kunne det. Jeg antager ogsaa, at det ligger tilstrækkelig i Ordene, men skulde man finde, at det ikke er tilstrækkelig tydelig udtalt, vil der fra min Side ikke være noget som helst i Vejen for, at noget saadant kan blive jagt med størst mulig Bestemthed. — Naar man ved denne Lejlighed har bemærket, at en Revision af Lyndeloven i det hele kunde være ønskelig, og har henpeget paa, at jeg tidligere har bestræbt mig for noget saadant, da er det rigtigt, og jeg vilde heller ikke have noget imod at stride til en saadan Revision, dersom jeg troede, at det kunde lade sig gøre med forholdsvis Lethed, men det er jeg bange for vilde blive en meget vanskelig Sag, som vilde fremkalde en Række Spørgsmaal. Det visste sig jo forrige Gang, da Sagen var til Forhandling, at der var overmaade store Vanskeligheder. Derfor har jeg ment, at det i alt Fald ikke vilde være rigtigt at sætte dette Spørgsmaal i Forbindelse med den her foreliggende Lov. Naturligtvis er der jo ingen Ting i denne Verden, som er fuldkommen, og derfor falder det mig heller ikke ind at tro, at naar denne Lov blev vedtagen, skulde al Ting blive saa godt, som det kunde tænkes at være med Hensyn til Fæstemandsvæsenet eller de Forhold, der knytte sig til at bringe Arbejdere og Arbejdsgivere i Forbindelse med hverandre. Dette vil vistnok komme til at lide af de menneskelige Ufuldkommenheder i Fremtiden, som det liden af nu, men jeg tror dog, at der vil kunne tilvejebringes en meget betydelig Forandring navnlig til de tjenestegøendes Gavn, for jeg kan ikke tro andet, end at naar man faar denne administrative Myndighed til at tage Bevillingen fra Folt,

naar de gøre sig skyldige i Misbrug, vil man i en ganske anden Grad end nu kunne hæve det Uvæsen, at Lyndet bilder sig ind, at der er Pladser at faa, og dette, naar det kommer til Stykket, ikke viser sig at være Tilfældet. Dette i Forbindelse med de urigtige Forgiverer om Bestaffenheden af Pladserne, der hæves, hører til de Misligheder, der maa kunne forholdsvis let konstateres, og derfor strides ind-derimod ved Hjælp af en Lovbestemmelse som den her foreliggende. Forvigt haaber jeg, at der vil komme et Resultat ud af denne Sag, og jeg kan derfor kun dele det af de to ærede sidste Talere udtalte Ønske om, at det eventuelle Udvalg vil tage sig varmt af Sagen og overveje den paa det nøjeste, hvad jeg ikke tvivler om, at man vil. Kun eet vil jeg tilføje i Anledning af, hvad der blev ytret af det ærede Medlem, der havde Ordet først i Dag (Wajer), nemlig at jeg for min Part ofte har udtalt, at jeg ikke skulde have noget imod, at Afgang for Kvinder til at drive denne Virksomhed ogsaa blev aabnet. Det har jeg udtalt tidligere baade her i Tinget og i det andet Ting, men det er ikke fremkommet noget Forslag i saa Henseende fra de ærede Udvalg, og det synes saaledes, at dette Spørgsmaal egentlig ikke har vakt nogen videre Interesse. Men som sagt, det er et Punkt, vi let kunne komme ud over, naar vi for Resten kunde blive enige om Loven.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): De to ærede Talere, som havde Ordet før den højtærede Justitsminister, nemlig de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Hørdum) og for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg), mente at man burde slaa ind paa et andet Princip, og den højtærede Justitsminister gik delvis ind paa denne Tanke. Jeg kan for mit Bedkommende ikke forstaa, at man nu skulde gaa ind paa at oprette et Kontor, der skulde lønnes af Statskassen, og, som det blev fremhævet navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds, af Kommunen til at ordne de private Kontraktforhold. Det, at der derved skulde vindes noget til Gunst enten for Lyndet eller Husbonden, forstaaer jeg ikke, og endnu mindre forstaaer jeg, at den højtærede Justitsminister kunde mene, at det muligvis kunde være hensigtsmæssigt, at der blev oprettet et Arbejdsanvisningskontor, og at der ved Siden deraf blev oprettet Kontorer, som skulde lønnes af deres egen private Virksomhed. Arbejdsanvisningskontoret vilde aldeles ikke faa noget at bestille (Afbrydelse af Berg), det er min Overbevisning, naar det kun